

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

ЛЬВІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ ІМЕНІ ІВАНА БОБЕРСЬКОГО

МОЛОДА СПОРТИВНА НАУКА УКРАЇНИ

Збірник наукових праць

Заснований 1996 року

Випуск 29

ЛЬВІВ
ЛДУФК ім. Івана Боберського
2025

СТАН І ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ЖІНОЧОЇ БОРотьБИ В ПРОГРАМІ ОЛІМПІЙСЬКИХ ІГОР

Віктор ШАНДРИГОСЬ

Тернопільський національний педагогічний університет
імені Володимира Гнатюка, м. Тернопіль, Україна

Вступ. Жіночу боротьбу вперше ввели в програму Олімпійських ігор 2004 року в Афінах. З того часу популярність жіночої боротьби зростає, дедалі більше країн інвестують у розвиток цього виду спорту [2, 3, 4].

Мета — проаналізувати стан і перспективи розвитку жіночої боротьби в програмі Олімпійських ігор.

Методи: метод системного аналізу; метод аналізу й синтезу документальних матеріалів; метод первинного вітчизняного досвіду; метод порівняння й абстрагування.

Результати дослідження. Аналіз результатів змагань показує, що борчині брали участь в Олімпіадах 2004–2012 рр. у чотирьох вагових категоріях, а починаючи з Ігор 2016 року, — у шістьох, завоювавши загалом 30 комплектів нагород. Беззаперечними лідерами є японські спортсменки, які вибороли 26 медалей (19–3–4). Досягнення борчинь інших країн значно скромніші: США — 13 медалей (4–3–6); Китай — 12 (2–4–6); Канада — 6 (2–2–2); росія — 7 (1–4–2); Україна — 4 (1–1–2); Німеччина — 1 (1–0–0). Помітного успіху досягли спортсменки Азербайджану (0–2–4), Болгарії (0–2–3), Киргизстану (0–2–2), Казахстану (0–1–4), Білорусі (0–2–1), Куби (0–1–1). Еквадор, Нігерія, Молдова — по одному сріблу. Три бронзи в Колумбії. Борчині Польщі, Франції, Швеції, Туреччини, Монголії здобули по дві бронзові медалі, а борчині Індії, Іспанії, Тунісу, Північної Кореї та Норвегії — по одній бронзі [1, 4, 5].

До числа олімпійських медалісток увійшли борчині 27 країн Європи, Азії, Північної та Південної Америки, Африки. З 2016 до 2024 року серед призерів були представниці з 18 країн. Вражають досягнення японських борчинь, відповідно й пріоритет за кількістю медалей належить спортсменкам з азійського континенту, хоча успіхи борчинь із Європи та Америки також значні, а рівень конкуренції і географія призерів зростає з кожною Олімпіадою. За останні два олімпійські цикли значно поліпшили свої результати представниці Південної Америки й Африки.

Усе це підкреслює високі перспективи розвитку жіночої боротьби як повноправної учасниці олімпійського руху.

Висновок. Дедалі більший рівень конкуренції та географія призерів у жіночій боротьбі потребує підвищення ефективності наукових досліджень, спрямованих на системне вивчення цього виду спорту.

Список використаних джерел

1. Шандригось, В. І., Латишев, М. В., Розторгуй, М. С., & Первачук, Р. В. (2021). Динаміка кількості вагових категорій в жіночій боротьбі. *Єдиноборства*, 1(19), 79–89, <https://doi.org/10.15391/ed.2021-1.08>
2. Шандригось, В. І., Яременко, В. В., & Первачук, Р. В. (2018). Становлення і розвиток жіночої боротьби в програмі Олімпійських Ігор. *Проблеми і перспективи розвитку спортивних ігор і єдиноборств у вищих навчальних закладах*, 1, 80–83.
3. Salido-Fernández, J. & Muñoz-Muñoz, A.M. (2021). Media Representation of Women Athletes at the Olympic Games: A Systematic Review. *Apunts Educación Física y Deportes*, 146, 32–41. [https://doi.org/10.5672/apunts.2014-0983.es.\(2021/4\).146.04](https://doi.org/10.5672/apunts.2014-0983.es.(2021/4).146.04)
4. Shandrygos, V. I., Blazheyko, A. I., Latyshev, N. V., Tropyn, Y. N., Boychenko, N. V., & Myroshnychenko, Y. S. (2022). Analysis of the results of the performances of the national team of Ukraine in women's wrestling at official competitions (1992–2021): second message. *Rehabilitation & Recreation*, 10, 170–183. <https://doi.org/10.32782/2522-1795.2022.10.22>
5. <https://uww.org/historical-results>